

Arbeiders organiseerden BBQ's op kerkhof

De foto's die zijn opgedoken van enkele gemeente-arbeiders uit Vorst tarten alle verbeelding. Ze organiseerden feestjes op het kerkhof, die gepaard gingen met veelvuldig alcoholgebruik, spelletjes 'schedelwerpen' en voorstellen tot necrofilie.

Het schandaal kwam aan het licht nadat een van de arbeiders uit de biecht klapte. Hij moest afgelopen juni voor het college van burgemeester en schepenen verschijnen omdat hij meerdere keren te laat op het werk was gekomen en zich meer-

maals ziek had gemeld. De man verklaarde dat hij elke dag gepest werd door zijn collega's. "Ik heb eerst geprobeerd om te integreren in de groep, maar ik wil er echt niets meer mee te maken hebben."

Overall lege blikjes

Als bewijs had de man enkele foto's van de 'feestjes' meegenomen. De beelden werden genomen tussen september 2014 en april 2016, maar doken nu pas op.

Volgens een getuige zouden de drie "elke dag en de hele dag door" bier drinken

■ Het schandaal kwam aan het licht toen een van de arbeiders deze foto's verspreide.

op het kerkhof. "Het bewijs daarvan zijn de talloze lege blikjes die rondslingeren." Een andere getuige verklaarde dan weer dat de arbeiders hem "voor 20 euro een momentje alleen met een lijk" aanboden.

Marc-Jean Ghysels, de PS-burgemeester van Vorst, opende meteen een disciplinair onderzoek. De ploegbaas is voorlopig geschorst. Hij verschijnt volgende dinsdag voor de gemeenteraad en riskeert ontslag.

(cdis)

Theaterregisseur Ivo Van Hove

Kleine Belg tussen grote sterren

Van Hove werkt op dit moment aan de voorstelling 'De Dingen die Voorbijaan' die onder andere te zien zal zijn in de Antwerpse Bourla.

Een wereldtopper. Dat label mag je onderhand wel plakken op de Vlaamse theaterregisseur Ivo Van Hove (58). Geboren in een apothekersgezin in het piepkleine Limburgse Kwaadmechelen en opgeklimmen tot de hoogste kringen op Broadway. Woensdag staat hij met zijn nieuwste voorstelling *De Dingen die Voorbijaan* in de Antwerpse Bourla. "Jammer dat mensen me niet vaker in België aan het werk kunnen zien." CHRISTINE DE HERDT

Hij mag zijn trofeeënkast nog maar eens herschikken. Of beter gezegd: uitbreiden. "Ik heb er nog één bijgekocht. Het kan nooit genoeg zijn." Naast twee Amerikaanse Tony Awards – de evenknie van de Oscars in theaterland – een benoeming tot Commandeur in de Kroonorde en het ereburgerschap van Ham staat sinds vorige week de Vlaamse Prijs voor Culturele Verdienste in zijn vitrine. "Van jongs af vond ik prijzen heel belangrijk. Omdat alles plots een publieke belangstelling krijgt die buiten je pure vak staat. Al sinds 1990 ben ik weg uit Vlaanderen en werk ik vanuit Nederland. Het doet dan zeker deugd dat ze je niet vergeten zijn. Ik voel me ook ambassadeur van ons land. Wanneer Journalisten me Nederlander noemen, verbeter ik hen altijd. Ik koester mijn roots."

U bent al jaren een topper en toch lijkt het alsof u nu naar pas onlangs bij het grote publiek een belletje doet rinkelen. Hoe komt dat?
"Wellicht omdat ik snel verhuisd ben. Al zestien jaar sta ik aan het roer van Toneelgroep Amsterdam. Intussen zijn we erin geslaagd om met dat hechte team over heel de wereld te spelen. Natuurlijk zou ik alles wat ik opgebouwd heb wat vaker willen laten zien in België. Maar door de aard van de projecten – die vaak heel groot zijn – gebeurt dat niet. En dat is jammer."

U triomfeerde dit jaar op het theaterfestival van Avignon met 'Les Damnés', werkte

gemeen: een enorme fuck-you-attitude. Toegevingen deden we niet. We wilden ook geen subsidies. Eigenlijk ben ik daar heel fier op."

Nochtans, theaterregisseur worden: het stond niet in de sterren geschreven.
"Klopt. Ik heb echt alles geprobeerd. Muziek was een ramp. Ik heb er misschien gevoel voor, maar ik kan het zelf niet spelen. Voetballen? Afzien! Bij de eerste schop die ik kreeg, lag ik al meteen tegen de vlakte. Telkens als iets niet lukte, dacht ik: *Hop vooruit, op naar iets anders*. Je moet met vallen en opstaan ontdekken waar je je goed bij voelt. Talent bestaat niet. Dat moet je ontwikkelen. Van thuis uit kreeg ik dat kunstzinnige niet mee. Mijn ouders waren apothekers. Wij gingen nooit naar een museum."

Bent u nu op een punt gekomen waar u altijd al wilde zijn?
"Zeker niet. Wie had ooit gedacht dat ik met David Bowie zou kunnen werken? Natuurlijk komt zo iets uitzonderlijks niet zomaar op je pad. Dat is ook door wat wij al die jaren ontwikkeld hebben. Ik ken ook Cate Blanchett heel goed. Isabelle Huppert. Juliette Binoche. Wie kan dat zeggen? Op dat vlak heb ik het getroffen. Maar als je zegt: *Ik wil binnen a aantal jaar op Broadway staan*, dan zal dat niet lukken. Elke voorstelling opnieuw is voor mij telkens de allerbelangrijkste. Zo werk ik. Dan wordt je gelukkig. En krijg je respect van de mensen van wie je dacht dat je ze nooit in je leven zou ontmoeten."

Bellen die Hollywoodsterren u zelf op om samen te werken?
"Wanneer je bekend wordt, komen die grote namen gewoon op je pad. Met Bowie is het zo gelopen: Hij zocht iemand die innovatief was en verandering bracht."

"Juliette Binoche, Isabelle Huppert, Cate Blanchett. Die ken ik allemaal. Wie kan dat zeggen?"

Grote filmsterren willen terug naar het toneel. Onze eigen Matthias Schoe naerts blijft voor cinema kiezen. En dat vindt u jammer, hebt u ooit gezegd.
"Ik ken Matthias al sinds zijn zevende. Zijn vader en zijn moeder woonden boven ons. De kleine Matthias kwam heel vaak bij ons spelen. Later leerde ik hem ook kennen als acteur. Ik heb hem vier jaar lang zien spelen aan het Conservatorium in Antwerpen. *Fe-nome-naal*. Maar hij heeft uiteindelijk gekozen voor film."

"Ik heb nog geen seconde spijt gehad dat ik naar het buitenland ben getrokken"

Daat heeft met zijn vader Julien te maken. *Laat mijn vader maar die grote toneelacteur zijn. En laat mij maar de filmacteur worden*. Maar ik weet hoe goed hij is op de planken. Ooit keert hij terug."

Een Hollywoodfilm, naar het schijnt.
"Klopt niet. En als het al klopt, dan zou ik nu effe hard liegen." (lacht)

Wie is Ivo Van Hove?

- Geboren in 1958.
- Stopte in zijn derde jaar met rechtenstudies om regie te studeren aan het Rits.
- Debuteerde in 1991 met 'Geruchten'.
- Was artistiek leider van theatergezelschappen AKT, Akt-Vertikaal en De Tijd.
- Is sinds 2001 directeur van Toneelgroep Amsterdam.
- Is Commandeur in de Franse Orde van Kunsten en Letteren.
- Maakte in 2014 zijn grote entree op Broadway met 'A View from the Bridge'.
- Heeft intussen meer dan honderd regies van theater, opera, musical en film op zijn palmares.